

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

**T/4856 számú
törvényjavaslat**

**az 1 és 2 forintos címletű érmék bevonása következtében szükséges
kerekítés szabályairól**

**Előadó: Dr. Veres János
pénzügyminiszter**

2008. január

2008. évi törvény

az 1 és 2 forintos címletű érmék bevonása következtében szükséges kerekítés szabályairól

Az Országgyűlés az 1 és 2 forintos címletű érmék bevonására tekintettel, a készpénz átadásával történő fizetések egységes szabályok szerinti teljesítése érdekében, a következő törvényt alkotja:

1. §

(1) Forintban, készpénzzel (bankjegy vagy érme átadásával) történő fizetés esetén, ha a fizetendő végösszeg nem 5 forintra vagy annak egész számú többszörösére végződik, úgy – a 4. §-ban foglaltak kivételével – a 2. §-ban meghatározott kerekítési szabály alapján kell a készpénzben fizetendő végösszeget meghatározni és a pénzfizetésre irányuló kötelezettséget teljesíteni.

(2) A nem 5 forintra vagy annak egész számú többszörösére végződő fizetendő végösszeg és az (1) bekezdés alapján meghatározott készpénzben fizetendő összeg különbsége kerekítési különbözethez minősül.

(3) A kerekítési különbözet vagyoni előnynek vagy hátránynak nem minősül, arról bizonylat kiállítása, illetve annak bizonylaton történő feltüntetése nem kötelező.

(4) Az e törvényben meghatározott kerekítéssel teljesített pénzfizetésre irányuló kötelezettséget pénzügyileg rendezettnek kell tekinteni.

2. §

A kerekítés szabálya a következő:

- a) a 0,01 forinttól 2,49 forintig végződő összegeket lefelé, a legközelebbi 0;
- b) a 2,50 forinttól 4,99 forintig végződő összegeket felfelé, a legközelebbi 5;
- c) az 5,01 forinttól 7,49 forintig végződő összegeket lefelé, a legközelebbi 5;
- d) a 7,50 forinttól 9,99 forintig végződő összegeket felfelé, a legközelebbi 0 forintra végződő összegre kell kerekíteni.

3. §

Bankkártyával való fizetés elfogadója dönthet úgy, hogy a bankkártyával való fizetés elfogadása során az 1. § szerinti kerekítési szabályokat alkalmazza. Erre a tényre a bankkártyával fizető személy figyelmét kifejezetten fel kell hívni.

4. §

(1) A 2008. március 1-je előtt megállapított,

- a) a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény szerinti ellátások, továbbá a nyugdíjfolyósító szerv által folyósított egyéb ellátások,
- b) a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény szerinti egészségbiztosítási pénzbeli ellátások és a természetbeni ellátások közül az utazási költségtérítés,

- c) a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény szerinti pénzbeli és természetbeni ellátások,
- d) a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény szerinti pénzbeli és természetbeni ellátások,
- e) a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény szerinti ellátások

összegét – ha az nem 5 forintra vagy annak egész számú többszörösére végződik – 2008. március 1-jétől a legközelebbi 0 vagy 5 forintra végződő összegre történő felfelé kerekítéssel kell folyósítani. Ha a folyósító szerv az ellátásból levonást teljesít, a kerekítést a levonás után fennmaradó összegre kell végrehajtani.

(2) Az (1) bekezdés szerinti kerekítésből származó kiadások az adott ellátások költségvetési előirányzatait terhelik.

5. §

Ez a törvény 2008. március 1-jén lép hatályba.

Általános indoklás

A Magyar Nemzeti Bank elnökének 10/2007. (X. 1.) MNB rendelete (továbbiakban: rendelet) értelmében az 1 és 2 forintos címletű érmék (továbbiakban: kiscímletű érmék) 2008. március 1-jei hatállyal elveszítik törvényes fizetőeszköz jellegüket.

A törvényjavaslat (továbbiakban: javaslat) biztosítja, hogy a kiscímletű érmék bevonását követően, a készpénz átadásával történő, forintban teljesített fizetések során a fizetendő összeg egységes szabályok szerint kerüljön kiegyenlítésre. A javaslat meghatározza, hogyan járjanak el a gazdasági élet szereplői abban az esetben, ha készpénz átadásával történő fizetéskor a végösszeg kiegyenlítése a forgalomban lévő forint bankjegy és érmecímletekkel nem lehetséges. A törvénytervezet nem írja elő az egyedi tranzakciónál a kerekített összeg, illetve a kerekítési különbözet bizonylaton való feltüntetését, ennek megfelelően az egyedi kerekítési különbözet az ÁFÁ-nak nem képezi alapját. A kerekítések sorozatából esetlegesen adódó pénztárhány vagy többlet egyéb ráfordítás vagy bevétel jogcímen számolható el. A javaslat alapján a kiscímletű érmék bevonása után a fizetendő végösszeget pénzügyileg rendezettnek kell tekinteni, ha annak kiegyenlítésére a javaslatban meghatározott kerekítési szabály alkalmazásával kerül sor.

Részletes indoklás

1. §

A rendelet értelmében a kiscímletű érmék 2008. március 1-jei hatállyal elveszítik törvényes fizetőeszköz jellegüket, melynek következtében a fizetendő végösszeg forintban, készpénzzel (bankjegy vagy érme átadásával) történő rendezése 2008. március 1-jétől csak akkor lehetséges, ha az 5 forintra vagy annak többszörösére végződik. A készpénz átadásával történő fizetés körébe nem csak a pénzforgalom lebonyolításáról szóló 21/2006. (XI. 24.) MNB rendelet 16. §-a (2) bekezdésének a) pontja szerinti „pénzösszeg közvetlen átadása” tartozik, hanem a hivatkozott bekezdésben felsorolt többi készpénzfizetési mód is. Ezeknél a fizetési módoknál a kerekítési kötelezettség az adott fizetési módon belül arra a mozzanatra vonatkozik, amikor a készpénz (bankjegy vagy érme) átadása megtörténik.

A kerekítési különbözet az eredetileg fizetendő végösszeg és a javaslat alapján kerekített ténylegesen fizetendő összeg különbsége. A javaslat alapján a kerekítési különbözetről bizonylat kiadása nem kötelező. A kerekítések sorozatából esetlegesen adódó pénztárhány vagy többlet egyéb ráfordítás vagy egyéb bevétel jogcímen számolható el.

2. §

Amennyiben a fizetendő végösszeg készpénzzel történő pontos kiegyenlítése nem lehetséges, akkor a 2. §-ban meghatározott kerekítési szabály alkalmazásával kell eljárni.

3. §

A bankkártyás fizetések esetén a bankkártya elfogadója általánosan alkalmazhatja a javaslatban foglalt kerekítési szabályt. A bankkártya birtokosának figyelmét erre az eljárásra kifejezetten fel kell hívni. A kerekítés során figyelemmel kell lenni a pénzforgalmi szolgáltatásokról és az elektronikus fizetési eszközökről szóló 227/2006. (XI. 20.) Korm. rendelet 14. § (6) bekezdésében foglalt előírásra.

4. §

A javaslat speciális szabályt ír elő a 4. §-ban meghatározott állami ellátások kifizetésére vonatkozóan, miszerint ezeket mindig felfelé kell kerekíteni. A speciális szabály alapján a kifizetendő összeg nem függ attól, hogy készpénzben vagy számlapénzben kerül teljesítésre. A javaslat az általános kerekítési szabálytól eltérő megoldást fogalmaz meg, tekintettel a társadalombiztosítási és szociális ellátások általános pénzforgalmi kifizetésektől eltérő – alacsony összegű, rendszeres, a megélhetés szempontjából kulcsszerepet játszó – jellegére.

5. §

A hatálybalépés időpontját a javaslat a rendelet hatályba lépésére való tekintettel határozza meg 2008. március 1. napjában.